

ROMÂNIA
TRIBUNALUL ##### – SECȚIA I CIVILĂ
Complet specializat în soluționarea conflictelor de muncă și asigurări sociale

Grefier: #####

De asemenea, reclamanții au solicitat obligarea aceluiași pârâți la plata lor efectivă, actualizată, așa cum au arătat, cu indicele de inflație și la care se va aplica dobânda legală penalizatoare, până la data introducerii

cererii de chemare în judecată și pentru viitor, ca efect al îmbogățirii fără justă cauză a pârâților.

[illegible]

Reclamantul #####-#####, a activat în perioada 01.01.2019 - 31.05.2020 în cadrul Tribunalului #####. În intervalul 01.06.2020 - 14.03.2022, la Tribunalul ##### și din 15.03.2022 la Tribunalul București.

Reclamantul #####, a activat în cadrul Tribunalului ##### în perioada 16.02.2018 - 01.06.2020, iar din 01.06.2020 - prezent, la Tribunalul #####.

În ultimii 3 ani anterior depunerii prezentei cereri de chemare în judecată, schema de personal a fost incompletă, așa cum a rezultat din extrasele rapoartelor de bilanț ale instanțelor, anexate.

Datorită gradului redus de ocupare a schemei de personal, volumul de activitate a fost ridicat, reclamații fiind nevoiți să necească suplimentar, efortul fiind epuizant pentru fiecare dintre aceștia. Concomitent, Statul ##### a făcut economii la drepturile salariale pe care nu le-a achitat magistraților și asistenților judiciari care lipseau din schemă.

Or, în conformitate cu prevederile art. 39 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, salariatul are dreptul la salarizare pentru munca depusă, iar, potrivit art. 40, pct. 2, lit. c) din Codul muncii, angajatorul are obligația de a acorda salariaților toate drepturile ce decurg din lege, din contractul colectiv de muncă aplicabil și din contractele individuale de muncă.

Munca suplimentară este definită de Codul Muncii prin dispozițiile art. 120 alin. 1 ca fiind munca prestată în afara duratei normale a timpului de muncă săptămânal, prevăzută la art. 112. Prin dispozițiile art. 120 alin. 2 și art. 121 alin. 1 Codul Muncii, se dispune că munca suplimentară se efectuează la solicitarea angajatorului și cu acordul salariatului, cu excepția cazului de forță majoră sau pentru lucrări urgente destinate prevenirii producerii unor accidente ori înlăturării consecințelor unui accident.

înlăturarea oricăror abuzuri din partea angajatorilor și apărarea intereselor salariaților, legiuitorul a instituit prin dispozițiile art. 123 Codul Muncii (1), obligația ca în cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut de art. 122 alin. 1, în luna următoare, munca suplimentară va fi plătită salariatului prin adăugarea unui spor la salariu corespunzător duratei acesteia.

Aceste dispoziții legale trebuie coroborate cu dispozițiile art. 38 din Codul Muncii- potrivit cu care salariații nu pot renunța la drepturile ce le sunt recunoscute prin lege.

De altfel, aceste reglementări, dar și recunoașterea pretențiilor cu care am investit instanța, rezultă și din hotărârea CSM din 3 noiembrie 2022 conform cu care: „Tot acest context dificil s-a suprapus peste situația grea cu care instanțele judecătorești s-au confruntat și până în prezent. #### bine-cunoscut faptul că activitatea instanțelor este marcată de o serie de vulnerabilități vizând, pe de o parte, deficitul cronic și fluctuațiile de personal dar și dificultățile întâmpinate în ocuparea în timp util a posturilor vacante, iar, pe de altă parte, creșterea constantă a volumului de activitate, atât în ceea ce privește numărul cauzelor deduse judecătii, cât mai ales din perspectiva complexității acestora.

Sub un alt aspect, nu poate fi ignorată realitatea obiectivă a faptului că plecarea unor judecători dintr-o instanță conduce la preluarea activității acestora de către ceilalți judecători, cu consecința supraaglomerării acestora din urmă. În aceste situații, echitatea reclamă ca volumul suplimentar de muncă să fie remunerat corespunzător.

De altfel, pentru situații similare este recunoscută de lege lăta posibilitatea cumulului de funcții în cazul funcțiilor didactice, funcțiilor de specialitate medico-sanitară și asistență socială și funcțiilor de specialitate artistică, pentru care art. 29 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, prevede că pot fi ocupate și prin cumul de funcții de personalul angajat. În virtutea art. 35 alin. (1) din Codul muncii, personalul care realizează cumulul de funcții beneficiază de salariul corespunzător pentru fiecare dintre acestea.

În aceste condiții nu există nicio rațiune pentru care judecătorii care gestionează un volum de activitate deseori împovăraător, ca efect al existenței unui număr mare de posturi vacante la instanțele la care funcționează, să nu beneficieze de venitul corespunzător activității suplimentare pe care o prestează în mod

sistematic.

Drept urmare, reclamanții au subliniat caracterul echitabil al solicitării acestora, în condițiile în care de mulți ani Tribunalele București și ##### s-au situat pe primele 5 locuri din țara la capitolul cu cel mai mare grad de încărcătură pe judecător.

Efectuarea de către cei în activitate, a muncii corespunzătoare unui număr mai mare de personal, pe care Ministerul Justiției a refuzat constant să îl angajeze, a creat o îmbogățire a Statului, prin economiile destul de consistente la buget, în detrimentul și pe seama reclamanților, lipsindu-i, nejustificat, de timpul liber pe care l-ar fi putut petrece alături de familie, dar și de activitățile de care ar fi putut beneficia (de ex., călătorii, studii individuale, predare de cursuri de specialitate juridică, publicare de cărți de specialitate juridică, etc).

În dovedire reclamanții au solicitat încuviințarea probei cu înscrisurile atașate prezentei cereri și o expertiză contabilă care să stabilească drepturile salariale, prin luarea în considerare a efortului suplimentar depus pe cei 3 ani anterior depunerii cererii de chemare în judecată, cauzat de schema incompletă de personal de la nivelul celor 3 instanțe, drepturile urmând a fi stabilite prin raportare la vechimea și gradul profesional al fiecăruia dintre reclamanți, calculate și plătite și pentru viitor.

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe dispozițiile 38, 39, 40, 120, 123 Codul muncii cu coroborarea art. 1345 din Noul Cod civil.

Pârâta Statul ##### reprezentat prin Ministerul Finanțelor Publice, prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești, a formulat întâmpinare prin care solicită să se admită excepția lipsei calității procesuale pasive a Ministerului Finanțelor Publice.

În motivarea excepției se arată că Statul ##### reprezentat prin Ministerul Finanțelor Publice nu se confundă cu bugetul de stat, rolul său fiind de a răspunde de elaborarea proiectului bugetului de stat pe baza proiectelor bugetelor ordonatorilor principali de credite ai acestor bugete.

Cererea de chemare în judecată are ca obiect drepturi izvorâte din raporturi de muncă, în care părți, nu pot fi, conform Codului Muncii, decât salariații, angajatorii, sindicatele sau patronatul, precum și alte persoane juridice sau fizice care au această vocație, în temeiul legilor speciale.

În speța dedusă judecării, Ministerul Finanțelor Publice este, un terț care nu are atribuții privind angajarea și salarizarea reclamanților, neavând raporturi de muncă cu aceștia.

Faptul că ordonatorul principal de credite are vreo culpă în calcularea indemnizațiilor cuvenite salariaților săi, nu poate conduce la obligarea Ministerului Finanțelor Publice la plata unor sume de bani aferente unor raporturi de muncă.

Conform Legii bugetului de stat nicio cheltuială nu poate fi angajată dacă nu este aprobată potrivit legii.

În drept pârâta invocă art. 205, 206 Cod procedură civilă.

Pârâta Curtea de Apel Pitești, a formulat întâmpinare la cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta #####, și alții prin care invocă:

- excepția prescripției dreptului la acțiune pentru perioada martie 2020- martie 2023;
- inadmisibilitatea cererii de chemare în judecată iar, pe fond, solicită respingerea cererii.

1. Cu privire la excepția prescripției dreptului la acțiune pentru perioada martie 2020- martie 2023 (trei ani anteriori introducerii acțiunii) pârâta invocă dispozițiile art. 268 alin 1 lit. c) din Codul muncii, care prevăd un termen de prescripție de 3 ani de la data nașterii dreptului la acțiune apreciind că dreptul la acțiune pentru sumele solicitate aferente perioadei martie 2020 - martie 2023 este prescris.

2. Inadmisibilitatea cererii de chemare în judecată, este întemeiată pe dispozițiile art. 1348 din Codul civil, de unde rezultă caracterul subsidiar al acestei acțiuni în rem verso. Conform art. 1348 Cod civil, cererea de restituire nu poate fi admisă, dacă cel prejudiciat are dreptul la o altă acțiune pentru a obține ceea ce îi este datorat; prin urmare domeniul îmbogățirii fără justă cauză este restrâns datorită caracterului subsidiar al acțiunii (actio) de in rem verso."

a fi în prezența îmbogățirii fără justă cauză care să dea naștere raportului juridic de obligații, trebuie îndeplinite cumulativ anumite condiții, inclusiv, aceea ca, creditorul să nu aibă la dispoziție o altă acțiune în justiție pentru realizarea dreptului său de creanță. Or, în speță, reclamanții pretind drepturi salariale care au la bază raporturile de serviciu cu instanța la care își desfășoară activitatea. Aceste drepturi pretinse sunt în concret diferențe salariale pentru munca suplimentară pe care susțin că o prestează din considerente legate de funcționarea instanței cu o schemă de personal incompletă întrucât cuprinde posturi vacante. Aceste diferențe afirmate sunt identificate ca fiind parte din acele sume de bani care nu se mai cheltuiesc cu posturile rămase vacante și care se constituie ca economii făcute cu aceste posturi, limită greu de determinat inclusiv ca sumă totală, globală având în vedere stabilirea și plata indemnizațiilor fiecărui judecător potrivit gradului profesional, gradația avută, vechimea în funcție sau în specialitate.

Cum pretențiile constând în drepturi salariale derivă din exercitarea atribuțiilor specifice funcției în care reclamanții sunt numiți, referindu-se așadar la plata de către angajator a volumului suplimentar de muncă, reclamanții dispun de o modalitate alternativă de a obține realizarea pretențiilor.

Prin urmare, obținerea reparării unei eventual prejudicii pe care reclamantul l-au suferit prin neplata muncii prestate în plus la instanța unde sunt numiți în funcția de judecător, derivând așadar din raporturile de serviciu, nu se poate realiza de calea acțiunii reglementate de art. 1345 C. civ., aceasta fiind inadmisibilă în prezenta cauză, în virtutea caracterului subsidiar.

3. Pe fond pârâta solicită să se constate că nu sunt îndeplinite condițiile pentru admiterea acțiunii patrimoniale întemeiate pe dispozițiile art. 1345 Cod civil în practică s-a reținut că îmbogățirea fără justă cauză este faptul juridic prin care patrimoniul unei persoane este mărit pe seama patrimoniului altei persoane, fără ca pentru aceasta să existe un temei juridic, astfel că se naște posibilitatea acoperirii prejudiciului pe calea unei actio de in rem verso.

4. Nu se poate reține cu temei îmbogățirea patrimoniului Curții de Apel întrucât sumele solicitate, corespunzătoare posturilor neocupate nu se regăsesc în bugetul acestei instituții. Astfel, posturile neocupate nu sunt finanțate, prin urmare nu există alocare de fonduri pentru acestea, sumele solicitate de reclamant neexistând în bugetul ##### de Apel, temeiul legitim fiind reprezentat de regulile și principiile disciplinei financiare promovate în legea finanțelor publice, de legea bugetului de stat și legea responsabilității fiscal - bugetare, de limitele din strategia fiscal-bugetară. Nu există o îmbogățire iară justă cauză, prin dobândirea unei sume de bani, în detrimentul reclamantilor. Se mai arată că reclamantul nu motivează diminuarea patrimoniului lor. Se mai motivează prin întâmpinare că pârâta -Curtea de Apel nu are competențe în ceea ce privește încadrarea efectivă a judecătorilor la nivelul instanțelor judecătorești, iar neocuparea posturilor vacante de la Tribunalul ##### nu poate fi imputată Curții de Apel.

5. Totodată, reclamantul nu pot solicita aceste sume nici în temeiul art. 120 Codul Muncii, dat fiind specificul raporturilor de serviciu ale judecătorilor, precum și dispozițiile care reglementează salarizarea acestora, inclusiv dispozițiile din Legea nr. 153/2017 care interzic plata muncii suplimentare, ci numai eventual compensarea cu timp liber corespunzător.

6. Pe de alta parte, reclamantul nu invocă și nici nu fac dovada muncii suplimentare prestate, peste limita de 8 ore zilnic, ci invocă, generic, faptul că, din cauza schemei incomplete, volumul de muncă a fost mai mare, ceea ce din punctul de vedere al reclamantilor ar crea o prezumție că au prestat-muncă suplimentară.

Or, potrivit Art. 120 alin (1) Munca prestată în afara duratei normale a timpului de muncă săptămânal; prevăzută la art. 112, este considerată muncă suplimentară. ##### nu invocă, în concret, depășirea timpului săptămânal de lucru din cauza schemei incomplete, iar afirmațiile generice făcute sau preluarea unor fraze din Hotărâri CSM privind volumul de activitate, nu fac dovada muncii suplimentare în sensul art. 120 Codul Muncii.

7. Chiar dacă s-ar invoca și dovedi muncă suplimentară, potrivit art. art. 35 alin. (1) din O.U.G. nr. 114/2018, munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru de către personalul din sectorul bugetar încadrat în funcții de execuție sau de conducere, precum și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează în cadrul schimbului normal de lucru se vor compensa numai cu timp liber corespunzător acestora. Aceleași prevederi se regăsesc și pentru anul 2022 și anul 2023, potrivit Art. II (1) din OUG ##### și art. II alin 1 din OUG nr. 168/2022, (1) în anul 2023.

8. Pe de altă parte, o cerere privind acordarea sumelor de bani „până la data introducerii cererii de chemare în judecată și ulterior acestei date” nu este justificată de un interes actual. Una dintre condițiile de fond ale exercițiului acțiunii civile o constituie acordarea unui drept, iar una dintre condițiile pe care dreptul afirmat trebuie să le îndeplinească este ca el să fie actual sau viitor, dar cert. ##### în vedere faptul că salariul presupune prestații periodice succesive, că dreptul la fiecare prestație succesivă se naște distinct și numai în măsura prestării activității, solicită să se constate că pentru fiecare prestație lunară în parte trebuie verificat în ce măsură dreptul este născut, actual în raport de aceste argumente, solicită să se constate că solicitarea privind plata și pentru viitor a drepturilor solicitate nu poate fi primită, fiind prematură, dreptul putând fi invocat pentru fiecare prestație în parte numai după prestarea activității și ajungerea la scadență, instanța neputându-se pronunța asupra unor drepturi eventuale.

9. De asemenea, referitor la actualizarea sumelor cu indicele de inflație și plata dobânzii legale, acestea nu ar putea să fie analizate mai devreme de data pronunțării hotărârii definitive de către instanța de judecată, deoarece numai din acest moment creanța reclamantului dobândește caracter cert, lichid și exigibil, iar nu de la data cererii de chemare în judecată, cu atât mai puțin pe o perioadă de 3 ani anterior introducerii cererii de chemare în judecată.

Pârâta Tribunalul #####, a formulat întâmpinare prin care solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată. Prin motivarea acțiunii, pârâta arată că Hotărârea nr. 2225 din 3 noiembrie 2022, invocată de către reclamant, a vizat sesizarea Ministerului Justiției pentru a iniția un act normativ prin care să se prevadă posibilitatea ca judecătorii care gestionează un volum de activitate împovărat, ca efect al existenței unui număr mare de posturi vacante la instanțele la care funcționează, să beneficieze de venitul corespunzător

activității suplimentare pe care o prestează în mod sistematic. Consiliul Superior al Magistraturii constatând tocmai că nu există un act normativ care să reglementeze această situație.

Așadar, în lipsa unui act normativ care să reglementeze situația sesizată prin Hotărârea nr.2225 din 3 noiembrie 2022 a Secției pentru judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii, invocată de către reclamant, cererea acestora urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Reclamantul ##### și-a desfășurat activitatea la Tribunalul #####, ca judecător, în perioada 01.01.2019-31.05.2020, iar reclamantul ##### este judecător în cadrul Tribunalului ##### din data de 01.06.2020.

În ceea ce privește susținerile celor doi reclamant, potrivit cărora schema de personal a fost incompletă, se arată că în anii ##### schema de personal a Tribunalului ##### cuprindea un număr de 39 de posturi de judecător, din care în anul 2019 au fost ocupate 36 de posturi, iar în anul 2020 au fost ocupate 35 de posturi, posturile vacante nefiind prevăzute în secțiile în care cei doi reclamant și-au desfășurat activitatea, aspecte ce reies chiar din Rapoartele anuale referitoare la starea justiției ce reflectă activitatea Tribunalului #####.

De asemenea, susținerea potrivit căreia gradul de încărcătură pe judecător este foarte mare se referă la Tribunalele București și #####, iar nu la Tribunalul #####, Tribunalul ##### având în perioada ##### o încărcătură ce l-a poziționat sub media pe țară, astfel că nu se poate vorbi despre o încărcătură pe judecător împovărătoare, astfel cum se poate observa din statisticile anexate întâmpinării.

Pe de altă parte, niciunul dintre cei doi reclamant nu a făcut dovada faptului că ar fi prestat muncă suplimentară, nici la solicitarea angajatorului și nici din inițiativă proprie, neexistând nicio cerere formulată în acest sens de către reclamant și nici aprobată de către angajator.

Curtea Constituțională a României, la paragraful 26 al Deciziei nr. ###/13.06.2017, publicată în M. Of. nr. 909/21.11.2017, a reținut faptul că prevederile care stabilesc compensarea muncii prestate în afara programului normal de lucru prin "timp liber corespunzător" nu reprezintă o reglementare cu caracter de noutate în materia dreptului muncii. Astfel "înseși prevederile art. 122 alin. 1 din Legea nr. ##### # Codul muncii, prevăd, ca regula, compensarea muncii suplimentare 'prin are libere plătite în următoarele 60 de zile calendaristice după efectuarea acesteia' și, numai în subsidiar, în cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă, în termenul prevăzut de art. 122 alin. 1 în luna următoare, art. 123 alin. 1 prevede că "munca suplimentară va fi plătită salariatului prin adăugarea unui spor la salariu corespunzător duratei acesteia. Rațiunea acestei reglementări este aceea de a asigura, în primul rând, refacerea psihică și fizică a organismului salariatului în urma unui volum de munca suplimentară, astfel încât să se creeze un echilibru între timpul de munca și timpul de odihnă și, doar în măsura în care acest lucru nu este posibil, recompensarea bănească prin acordarea unui spor".

De asemenea, prin Decizia nr. ###/24.10.2013 și Decizia nr. ###/16.09.2014- paragraful 24, instanța de contencios constituțional a reținut că nu există obligația constituțională a statului de a asigura personalului bugetar compensare bănească pentru munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează".

De altfel, nici Directiva 2003/88/CE a Parlamentului ##### și a Consiliului, din 4 noiembrie 2003, nu prevede compensarea bănească a muncii suplimentare și a muncii prestate în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, ci compensarea cu timp liber corespunzător.

Mai invocă pârâțul și dispozițiile art. 21 din Legea nr. 153/2017, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice arătând că plata muncii în condițiile alin. (2) și (3) se poate face numai dacă efectuarea orelor suplimentare a fost dispusă de șeful ierarhic în scris, iară să se depășească 360 de ore anual. În cazul prestării de ore suplimentare peste un număr de 180 de ore anual, este necesar acordul sindicatelor reprezentative sau, după caz, al reprezentanților salariaților, potrivit legii.

Mai motivează pârâțul că, potrivit art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 (M97), prin derogare de la prevederile art. 21 alin. (2) - (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, în anul 2023, munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru de către personalul din sectorul bugetar încadrat în funcții de execuție sau de conducere, precum și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează în cadrul schimbului normal de lucru se vor compensa numai cu timp liber corespunzător acestora.

Pe de altă parte, trebuie subliniat faptul că magistrații își desfășoară activitatea în temeiul unui raport juridic de muncă atipic, distinct de toate celelalte raporturi juridice de muncă, activitatea fiind guvernată de Legea nr. 303/2022, aceștia reprezentând aceea categorie profesională ce prestează un serviciu public, pentru care primește un salariu, denumit indemnizație, de la bugetul de stat, însă nu în baza unui contract individual de muncă, ci în temeiul legii. Astfel, având în vedere specificul activității desfășurate de magistrați și disponibilitatea de care aceștia trebuie să dea dovadă pentru soluționarea judicioasă și într-un termen

rezonabil a cauzelor, iară ca aceștia să presteze o muncă normală. drepturile bănești cuvenite magistratului se plătesc în considerarea activității desfășurate, iar nu în acord cu timpul lucrat.

Se mai motivează arătându-se că acordarea acestor drepturi salariale, solicitate de către reclamanti, ar reprezenta o ingerință gravă a instanței judecătorești în atribuțiile puterii legiuitoare și executive și, în consecință, o încălcare a dispozițiilor constituționale privind separația între puterile statului.

Pârâțul Tribunalul București a formulat întâmpinare prin care solicită :

- admiterea excepției lipsei calității procesuale pasive a Tribunalului București și respingerea acțiunii în contradictoriu cu subscrisul ca fiind formulată împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă;
- respingerea pretențiilor formulate de reclamanti în contradictoriu cu Tribunalul București ca fiind neîntemeiate.

Prin motivarea în fapt, în susținerea excepției lipsei calității procesuale pasive a Tribunalului București se arată că, în cadrul unei acțiuni în instanță calitatea procesuală pasivă aparține celui față de care se poate realiza interesul respectiv.

Astfel, în calitatea sa de ordonator terțiar de credite, pârâțul Tribunalul București arată că nu are posibilitatea legală de a acorda drepturile bănești în condițiile solicitate, în lipsa fondurilor alocate de Înalta ##### de Casație și Justiție.

În speță, nu se poate reține vreo culpă a Tribunalului București, având în vedere că acesta, conform organizării actuale a sistemului judiciar, are atribuții legale numai în privința achitării drepturilor salariale cuvenite judecătorilor, drepturi salariale care sunt stabilite, în mod exclusiv, de Înalta ##### de Casație și Justiție prin acte administrative.

Pârâțul consideră pretențiile formulate de reclamanti în contradictoriu cu Tribunalul București ca fiind neîntemeiate, având în vedere că pârâțul Tribunalului București, în calitate de ordonator terțiar de credite, nu are posibilitatea legală de a acorda drepturile bănești în condițiile solicitate de reclamanti, în lipsa fondurilor alocate de Înalta ##### de Casație și Justiție.

Totodată, potrivit art.35 alin.1 din OUG nr.114/2018 privind instituirea unor/măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, prin derogare de la prevederile art. 21 alin (2) - (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, în perioada #####, munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru de către personalul din sectorul bugetar încadrat în funcții de execuție sau de conducere, precum și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, ele sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează în cadrul schimbului normal de lucru, se vor compensa numai cu timp liber corespunzător acestora.

în vedere aceste dispoziții legale, se poate reține că a fost instituită o interdicție privind plata aferentă orelor suplimentare efectuate de către personalul bugetar, modalitatea de compensarea acestor fiind acordarea de timp liber corespunzător.

Oricare ar fi obligația instituită în sarcina Tribunalului București, trebuie să se aibă în vedere faptul că îndeplinirea acesteia este subsecventă față de executarea obligațiilor ce revin înaltei ##### de Casație și Justiție în domeniul salarizării judecătorilor, respectiv al procedurii de execuție bugetară.

Sunt invocate și dispozițiile art. 22 alin.1 și 2, lit. a și c din Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora ordonatorii de credite au obligația de a angaja cheltuieli în limita creditelor de angajament și de a utiliza creditele bugetare numai în limita prevederilor și destinațiilor aprobate, pentru cheltuieli strict legate de activitatea instituțiilor publice respective și cu respectarea dispozițiilor legale.

Invocă pârâțul și Deciziile nr. 818, 819 și 820 din data de 03.07.2008 ale Curții Constituționale, precum și Decizia nr. #####/04.12.2008, prin care Curtea Constituțională a constatat că înțelesul dispozițiilor OG nr.137/2000, prin care se conferă instanțelor judecătorești competența de a desființa norme juridice sau de a le substitui cu norme cuprinse în alte acte normative, este neconstituțional, întrucât încalcă principiul separației puterilor.

invocă Hotărârea nr. 2225/03.11.2022 a Consiliului Superior al Magistraturii - Secția pentru judecatori prin care s-a reținut că, echitatea reclamantă ca volumul suplimentar de muncă să fie remunerat corespunzător, menționând că, pentru situații similare este recunoscută de lege lata posibilitatea cumulului de funcții, neexistând nicio rațiune pentru care judecătorii care gestionează un volum mare de activitate împovărat, ca efect al existenței unui număr mare de posturi vacante, să nu beneficieze de venitul corespunzător activității suplimentare pe care o prestează în mod sistematic.

Totodată, se apreciază de pârât că nu există un temei legal pentru cuantificarea drepturilor care revin personalului prezent în contextul în care acestuia i-au fost distribuite activități suplimentare aferente posturilor vacante. De asemenea, hotărârea invocată este doar o recomandare a Consiliului Superior al Magistraturii, pentru punerea acesteia în aplicare trebuind a fi parcurse alte etape de modificare a cadrului

legislativ și norme metodologice, cu elemente concrete.

Îmbogățirea fără justă cauză este reglementată de art. 1345 C. civ.: „Cel care, în mod neimputabil, s-a îmbogățit fără justă cauză în detrimentul altuia este obligat la restituire, în măsura pierderii patrimoniale suferite de cealaltă persoană, dar fără a fi ținut dincolo de limita propriei sale îmbogățiri”.

Îmbogățirea fără justă cauză este o instituție juridică ce are ca obiectiv recuperarea unor despăgubiri/pretenții. Între îmbogățirea primei persoane și însărăcirea celei de-a doua, trebuie să existe o relație cauzală chiar dacă îmbogățirea nu s-a realizat printr-un transfer direct de valori între patrimoniile lor, ci prin intermediul unei terțe persoane.

Se apreciază de pârât că în prezenta cauză, nu este incidentă instituția îmbogățirii fără justă cauză având în vedere că la momentul alocării fondurilor în buget, acesta din urmă nu este acoperitor pentru întreaga schemă de personal pe întreg anul bugetar, nici măcar pentru personalul ocupat.

În consecință, nu sunt îndeplinite în cauză condițiile prevăzute de art. 1345 Cod civil, neputând fi reținut aspectul că Tribunalul București este instituția care s-a îmbogățit prin prestarea muncii de către reclamanți. În ceea ce privește probele solicitate de reclamanți prin cererea de chemare în judecată, pârâtul este de acord cu proba cu înscrisuri iar în ceea ce privește proba cu expertiza contabilă solicită respingerea acesteia, ca nefiind utilă, concludentă și pertinentă soluționării cauzei.

În drept pârâtul a invocat Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară, republicată, OUG nr. 57/2015, OUG nr. 20/2016, OUG nr. 43/2016, ##### nr. 17, art. 205 și următoarele din Codul de procedură civilă.

Pârâta Înalta ##### de Casație și Justiție a formulat întâmpinare prin care solicită admiterea excepției lipsei calității procesuale pasive a Înaltei ##### de Casație și Justiție; excepției lipsei calității procesuale active a reclamanților cu privire la cererea de obligare la alocarea fondurilor necesare pentru plata drepturilor salariale; excepției inadmisibilității cererii de chemare în judecată potrivit dispozițiilor art. 1348 din Codul civil, iar pe fond respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În ceea ce privește excepția lipsei calității procesuale pasive a Înaltei ##### de Casație și Justiție, calitatea de parte în proces trebuie să corespundă cu calitatea de titular al dreptului și respectiv al obligației ce formează conținutul raportului juridic de drept material dedus judecății.

Obiectul acțiunii judiciare îl reprezintă plata unor drepturi salariale corespunzătoare efortului suplimentar de muncă depus de reclamanți ca urmare a funcționării instanței cu o schemă de personal incomplet ocupată, cu posturi vacante, astfel că economiile care se fac cu aceste posturi s-ar cuveni celor care lucrează efectiv, în temeiul îmbogățirii fără just temei.

Pârâta a arătat că în speță nu există suprapunere între obligațiile legale care revin Înaltei ##### de Casație și Justiție, pe de o parte, și drepturile solicitate de reclamanți, pe de altă parte, iar sumele solicitate nu se regăsesc în bugetul ordonatorului principal de credite având în vedere că posturile vacante, neocupate nu sunt finanțate.

Potrivit Legii bugetului nr. 368 publicată la 19.12.2022 în M. Of. nr. 1214, la data de 22.12.2022 au intrat în vigoare prevederile art. 142 și art. 162 din Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară.

În ceea ce privește excepția lipsei calității procesuale active a reclamanților cu privire la cererea de obligare la alocarea fondurilor necesare pentru plata drepturilor salariale pentru următoarele considerente, pârâta a arătat că potrivit art. 142 din Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară, activitatea instanțelor este finanțată integral de la bugetul de stat, iar potrivit art. 19 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice și art. 3 alin. (1) pct. 6 din H.G. nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, acest din urmă minister este cel care elaborează proiectul bugetului de stat, precum și proiectul pentru rectificare bugetară. De asemenea, responsabilitățile ordonatorilor principali de credite sunt prevăzute de art. 64 Legea nr. 69/2010.

Prin urmare, era necesar ca Ministerul Finanțelor Publice să pună în prealabil la dispoziția Înaltei ##### de Casație și Justiție fondurile necesare achitării drepturilor salariale datorate, iar acesta din urmă le repartizează către ordonatorii secundari/terțiari, în funcție de solicitările justificate ale acestora, în condițiile legii, fără a fi nevoie de o hotărâre judecătorească în acest sens.

Pârâta a menționat și faptul că alocarea fondurilor reprezintă o obligație legală de diligență, în cadrul raporturilor juridice de drept financiar, născute inițial între Ministerul Finanțelor Publice și ordonatorii principali de credite, iar ulterior între cei din subordine, dar în concordanță cu strategia fiscal-bugetară aprobată prin Legea nr. 69/2010.

Astfel, între ordonatorul principal de credite și Tribunal există un raport juridic de drept financiar, care implică ordonatorii de credite, potrivit atribuțiilor prevăzute de Legea finanțelor publice nr. 500/2002, act normativ ce reglementează cadrul general pentru utilizarea fondurilor publice, precum și responsabilitățile instituțiilor publice implicate în procesul bugetar.

Tribunalele și curțile de apel au personalitate juridică, reclamanții se află în raporturi de serviciu cu angajatorul, iar drepturile salariale sunt datorate, calculate și plătite direct de către instituția angajatoare, care

procedează și la calcularea și virarea contribuțiilor sociale către stat.

Calitatea de ordonator de credite și debitor al plății drepturilor salariale se regăsește la nivelul instanței, față de care reclamanții s-au aflat în raporturi de serviciu, neavând relevanță în speță raportul juridic de drept financiar stabilit între ordonatorii de credite la diferite niveluri.

Astfel, reclamanții nu au calitatea de a solicita îndeplinirea obligațiilor care incumbă Înaltei ##### de Casație și Justiție, în calitate de autoritate publică, respectiv de a asigura fondurile către ordonatorii secundari ori terți de credite, singurele care au o astfel de atribuție fiind instanțele angajatoare, în cadrul procedurii bugetare.

Totodată, reclamanții sunt terți în raporturile financiare existente între ordonatorii de credite de la diferite niveluri, motiv pentru care a nu sunt titulari de drepturi și obligații în plan financiar, pentru a solicita îndeplinirea obligațiilor ce revin părților autorități publice.

Cu titlu de practică judiciară privind acest aspect, pârâta a invocat sentința civilă nr. #####/2019, pronunțată de Curtea de Apel București în dosarul nr. #####/2018,

În ceea ce privește inadmisibilitatea cererii de chemare în judecată potrivit dispozițiilor art. 1348 din Codul civil, de unde caracterul subsidiar al acestei acțiuni (actio de in rem verso), pârâta a arătat că potrivit art. 1348 C. civ. "cererea de restituire nu poate fi admisă, dacă cel prejudiciat are dreptul la o altă acțiune pentru a obține ceea ce îi este datorat; prin urmare domeniul îmbogățirii fără justă cauză este restrâns datorită caracterului subsidiar al acțiunii (actio) de in rem verso." (din considerentele Deciziei civile nr. ### din 31 ianuarie 2018, pronunțată de Secția a II-a civilă a Înaltei ##### de Casație și Justiție).

a fi în prezența îmbogățirii fără justă cauză care să dea naștere raportului juridic de obligații creditorul trebuie să aibă dreptul la acțiunea în restituire (conform art. 1345 C. civ.), care să fie admisibilă, trebuie îndeplinite cumulativ anumite condiții, inclusiv aceea ca, creditorul să nu aibă la dispoziție o altă acțiune în justiție pentru realizarea dreptului său de creanță.

În speță, reclamanții pretind drepturi salariale care au la bază raporturilor de serviciu cu instanța la care își desfășoară activitatea. Aceste drepturi pretinse sunt în concret diferențe salariale pentru munca suplimentară pe care susțin că o prestează din considerente legate de funcționarea instanței cu o schemă de personal incompletă întrucât cuprinde posturi vacante.

Aceste diferențe afirmate sunt identificate ca fiind parte din acele sume de bani care nu se mai cheltuiesc cu posturile rămase vacante și care se constituie ca economii făcute cu aceste posturi, limită greu de determinat inclusiv ca sumă totală, globală având în vedere stabilirea și plata indemnizațiilor fiecărui judecător potrivit cu gradul profesional, gradația avută, vechimea în funcție sau în specialitate.

Or, determinările pretinse de reclamanți sunt imposibil de determinat în lipsa acestor elemente, nefiind nici real, nici util și concludent un calcul.

Cum pretențiile constând în drepturi salariale derivă din exercitarea atribuțiilor specifice funcției în care reclamanții sunt numiți, referindu-se așadar la plata de către angajator a volumului suplimentar de muncă, reclamanții dispun de o modalitate alternativă de a obține realizarea pretențiilor, având posibilitatea de a solicita să fie despăgubiți/remunerați pentru munca suplimentară prestată, în condițiile legii.

De altfel, reclamanții subliniază în cuprinsul cererii de chemare în judecată ca instanța are de verificat dacă munca pe care a prestat-o, suplinind și pe cea a judecătorilor lipsă, este muncă suplimentară, făcând trimitere la art. 120 - art. 123 din Codul muncii.

Prin urmare, obținerea reparării unei eventual prejudiciu pe care reclamanții l-au suferit prin neplata muncii prestate în plus la instanța unde sunt numiți în funcția de judecător, derivând așadar din raporturile de serviciu, nu se poate realiza de calea acțiunii reglementate de art. 1345 Cod civil, aceasta fiind inadmisibilă în prezenta cauză, în virtutea caracterului subsidiar.

de restituire a îmbogățirii fără temei legitim apare ca un mijloc de apărare a dreptului subiectiv, în condițiile în care nu există alte mijloace juridice pentru apărarea sa, aspect care nu este valabil în această cauză.

Pe fond, pârâta a rugat instanța să observe că nu sunt îndeplinite condițiile pentru admiterea acțiunii patrimoniale întemeiate pe dispozițiile art. 1345 din Codul civil.

În practică s-a reținut că îmbogățirea fără justă cauză este faptul juridic prin care patrimoniul unei persoane este mărit pe seama patrimoniului altei persoane, fără ca pentru aceasta să existe un temei juridic, astfel că se naște posibilitatea acoperirii prejudiciului pe calea unei adio de in rem verso.

Nu se poate reține cu temei îmbogățirea patrimoniului Înaltei ##### de Casație și Justiție întrucât sumele solicitate, corespunzătoare posturilor neocupate nu află în bugetul acestei instituții.

Astfel, posturile vacante nu sunt finanțate, prin urmare nu există alocare de fonduri pentru acestea, sumele solicitate de reclamant neexistând în bugetul instanței supreme.

Temeiul legitim îl constituie regulile și principiile disciplinei financiare promovate în legea finanțelor publice, legea bugetului de stat și legea responsabilității fiscal - bugetare, de limitele din strategia fiscal-

în #####, str. Scuarul Revoluției nr. 1, #####, pentru lămurirea următoarei chestiuni de drept:

în cadrul familiei ocupaționale „justiție” judecătorii și asistenții judiciari pot beneficia în temeiul art. 38 – 40, 120, 123 Codul Muncii cu aplicarea art. 1345 din Noul Cod Civil, de contravaloarea muncii suplimentare prestată raportat la indemnizația din ultimii 3 ani anterior formulării acțiunii.

Prezenta încheiere se va comunica către ÎCCJ, se va aduce la cunoștința conducerii Secției I civilă a Tribunalului ##### și se va comunica pe email către curțile de apel și tribunalele din țară.

În baza art.3 din OUG nr. 62/2024, suspendă soluționarea cauzei, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată în sedință publică, azi 24.10.2024.

PREȘEDINTE,
ASISTENȚI JUDICIARI:
GREFIER.

#####

```
#####  
#####  
#####
```

Red. ##

Tehnored. ##

9ex./04.11.2024

comunicat 7 ex. încheiere părților –

ROMANIA

TRIBUNALUL ##### – SECȚIA I CIVILĂ

Complet specializat în soluționarea litigiilor de muncă și asigurări sociale

Dosar nr. ###/120/2023

Către,

Înalta ##### de Casatie si Justitie

Bulevardul ##### 2. #####

[illegible]

„#### în cadrul familiei ocupaționale „justiție ” judecătorii și asistenții judiciari pot beneficia în temeiul art. 38 – 40, 120, 123 Codul Muncii cu aplicarea art. 1345 din Noul Cod Civil, de contravaloarea muncii suplimentare prestată raportat la indemnizația din ultimii 3 ani anterior formulării acțiunii.”

În baza art. 3 din OUG nr. 62/2024, a fost suspendată soluționarea cauzei, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept

Vă înaintăm alăturat, în original, încheierea tribunalului din data de 24.10.2024.

Vă mulțumim!

PREŞEDINTE,
#####

GREFIER,
#####

ROMANIA

TRIBUNALUL ##### – SECȚIA I CIVILĂ

Complet specializat în soluționarea litigiilor de muncă și asigurări sociale

Dosar nr. ###/120/2023

Către.

Conducerea Sectiei I Civile a Tribunalului #####

Prin prezenta vă facem cunoscut că prin încheierea pronunțată la data de 24.10.2023, de către Tribunalul
-Secția I Civilă, în dosar nr. ###/120/2023, având ca obiect „calcul drepturi salariale”, acțiune
formulată de reclamantii: #####, #####, #####, #####, #####, #####, #####,
#####, #####, #####, #####, #####, #####, #####, #####,
#####, #####, #####, #####, #####, #####, ##### I #####, #####
#####, #####, #####, #####, #####, #####, #####, #####, ##### (Fostă
#####) #####, #####, #####, #####, #####, #####, #####, #####, #####
#####, #####, #####, #####, #####, #####, #####, ##### (#####),
#####, #####, #####, #####, #####, #####, #####, #####, #####,
#####, #####, #####, #####, #####, #####, #####, #####, #####, toți cu
sediul procesual ales la #####, din cadrul Tribunalul #####, cu sediul în #####, B-dul.
I.C. ##### nr. 7, ##### #, camera 334, #####, unde solicită comunicarea tuturor actelor de
procedură, în contradictoriu cu părții: Statul #####, reprezentat prin Ministerul Finanțelor Publice, cu sediul
în #####, Bulevardul Libertății nr. 16, sector 5, cu sediul ales la AJFP #####, din
Domnească nr. 166, #####; Înalta ##### de Casație și
Justiție, cu sediul în #####, #####, #####, sector 5; Curtea de Apel Pitești, cu
sediul în #####, str. #####, #####; Tribunalul #####, cu sediul în #####
#####, B-dul. I.C. ##### nr. 7, #####; Tribunalul București, cu sediul în #####
#####, B-dul. Unirii nr. 37, sector 3 și Tribunalul #####, cu sediul în #####,
str. Scurul Revoluției nr. 1, #####, s-a dispus sesizarea Înaltei ##### de Casație și Justiție pentru
lămurirea următoarei chestiuni de drept:

„#### în cadrul familiei ocupaționale „justiție ” judecătorii și asistenții judiciari pot beneficia în temeiul art. 38 – 40, 120, 123 Codul Muncii cu aplicarea art. 1345 din Noul Cod Civil, de contravaloarea muncii suplimentare prestată raportat la indemnizația din ultimii 3 ani anterior formulării acțiunii.”

S-a dispus ca prezenta încheiere să se comunice către ÎCCJ, să fie adusă la cunoștința conducerii Secției I Civile a tribunalului ##### și să se comunice pe email către curțile de apel și tribunalele din țară. De asemenea, în baza art. 3 din OUG nr. 62/2024, a fost suspendată soluționarea cauzei, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept

Vă înaintăm alăturat, în original, încheierea tribunalului din data de 24.10.2024.

Vă mulțumim!

PREŞEDINTE,
#####

GREFIER,
#####

